

**ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**

ОСНОВНИОТ СУД СКОПЈЕ II СКОПЈЕ - граѓански суд со основна и проширена надлежност, како првостепен парничен суд преку судијата Софија Миленкова, како Претседател на советот, со судиите поротници Стана Јосимовска и Јусуф Ахметовиќ, како членови на советот, постапувајќи во правната работа по тужбата на тужителот Атанас Блажев од Скопје, со живеалиште на б.../4-10, застапуван преку полномошник Васе Стојановски, адвокат од Скопје, против тужената Тања Иванова од Скопје, како законски наследник на покојната Мирјана Иванова, со живеалиште на .../4, застапувана преку адвокат Златко Костадиновски од Скопје, за утврдување ништовност на договор, вредност на спорот 101.000,00 денари, по одржаната главна, јавна и усна расправа од 30.01.2015 година година во присуство полномошникот на тужителот адвокат Васе Стојановски од Скопје и полномошникот на тужената Златко Костадиновски, адвокат од Скопје, по советување и гласање, на ден 06.02.2015 година ја донесе и јавно ја објави следната

ПРЕСУДА

ТУЖБЕНОТО БАРАЊЕ на тужителот Атанас Блажев од Скопје со кое се бара се се утврди дека Договорот за подарок на недвижен имот - стан, лоциран на ... во Скопје со површина од 34.68 м² склучен во Скопје помеѓу сега покојната Мирјана Иванова, бивша од Скопје, како даропримач и нејзиниот починат татко Димче Блажевски како дародавач, заверен во Општинскиот суд Скопје 2 Скопје под ЗАВ бр.158/94, е ништовен за 1/2 идеален дел и во истиот тој дел, договорот не произведува правно дејство, како и да се утврди дека 1/2 идеален дел од недвижниот имот - стан лоциран на ... во Скопје со површина од 35 м² претставува оставина на покојната Иванка Блажевска и да се задолжи тужената да трпи промени во Имотен лист број 14605 за КО Бутел КП 2666 и како сосопственик на 1/2 идеален дел од недвижниот имот - стан лоциран во Скопје на ... со вкупна површина од 35м², да се запише и сега покојната Иванка Блажевска од Скопје, во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата, во спротивно оваа пресуда да претставува основ за промена на сосопственоста во ИЛ бр.14605 на КП бр.2666 за КО Бутел, **СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.**

РЕШЕНИЕ

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужителот Атанас Блажев, да ги надомести парничните трошоци на тужената Тања Иванова во вкупен износ од

31.080,00 денари, во рок од 15 дена по приемот на пресудата, а под страв на присилно извршување.

Поголемото барање на тужената за разликата од вкупно досудениот паричен износ на име трошоци во постапката до вкупно побараниот паричен износ од 32.380,00 денари, **СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.**

Образложение

Тужителот Атанас Блажев од Скопје, до Основниот суд Скопје 2 Скопје, на ден 23.04.2012 година поднесе тужба против тужената Мирјана Иванова од Скопје, за утврдување ништовност на договор за поклон за недвижен имот, вредност на предметот на спорот од 101.000,00 денари.

Во тужбата се истакнува дека тужителот, од мајка ... од татко ..., сега покојни, и тужената, се брат и сестра и дека тужената на ден 18.01.1994 година со нивниот татко, сега починат, Димче Блажевски, склучила Договор за подарок на стан лоциран во Скопје на .../4, заверен во Општински суд Скопје 2 Скопје под Зав. Ов.бр.158/94, кој што стан дардариодавачот Димче Блажевски, врз основа на Договор за продажба на стан заверен во Општинскиот суд Скопје 2 Скопје под Зав.бр.1231/91 на 18.09.1991 година, го стекнал за време на траењето на брачната заедница со мајката на тужителот и тужената Иванка Блажева, која што починала на ден 26.10.2010 година. Истакна дека согласно член 67 од Законот за сопственост и други стварни права, имотот кој брачните другари ќе го стекнат во текот на бракот претставува нивни заеднички имот, како и согласно член 69 став 2 од истиот закон ако во јавните книги како сопственик на заеднички имот е запишан еден од брачните другари ќе се смета дека уписот е извршен и името на двајцата брачни другари, јасно се определени законските услови за правото на распределба на имот стекнат во брачна заедница и дека сега покојниот татко на странките располагал со тој имот спротивно на закон.

Имено, тужителот истакна дека сега покојниот Димче Блажевски со предметниот Договор за поклон, располагал и со делот на неговата сопруга Иванка Блажевска, односно сега покојниот Димче Блажевски, на неговата ќерка го поклонил и делот на својата сопруга, па тужената врз основа на овој Договор го запишала станот - предмет на Договорот за подарок на свое име во јавните книги. Истакна дека тужителот за постоењето на Договорот за подарок, дознал дури по смртта на неговата мајка, кога истиот заради поведување на оставинска постапка го извадил Имотниот лист број 14605 од каде што и увидел дека тужената го запишала на свое име предметниот стан.

Тужителот наведе дека ваквиот Договор за подарок бил ништовен

во делот што и припаѓал на сопругата на дародавачот Димче Блажевски од 1/2 идеален дел, од причина што дародавачот без согласност на својата сопруга, сега покојна Иванка Блажевска, располагал и со нејзиниот дел, односно истиот и го подарил на тужената. Тижителот како законски наследник од прв наследен ред на сега покојната Иванка Блажевска, ја поднесе предметната тужба и предложи судот да го усвои тужбеното барање и да се утврди дека Договорот за подарок на недвижен имот - стан, лоциран на ... во Скопје со површина од 34.68 м2 склучен во Скопје помеѓу тужената Мирјана Иванова како даропримач и нејзиниот починат татко Димче Блажевски како дародавач, заверен во Општинскиот суд Скопје 2 Скопје под ЗАВ бр.158/94, е ништовен за 1/2 идеален дел и во истиот тој дел по сила на закон не предизвикува правно дејство, да се утврди дека 1/2 идеален дел од недвижниот имот - стан лоциран на ... Скопје со површина од 35 м2 претставува оставина на покојната Иванка Блажевска, како и да се задолжи тужената Мирјана Иванова да трпи промени во Имотен лист број 14605 за КО Бутел КП 2666, и како сосопственик на 1/2 идеален дел од недвижниот имот стан лоциран во Скопје на ... со вкупна површина од 35 м2, да се запише и сега покојната Иванка Блажевска од Скопје, и да се задолжи тужената да му ги надомести процесните трошоци на тужителот.

Докази предложи.

Трошоци побара.

Во писмен одговор на тужба, тужената Мирјана Иванова од Скопје, ја оспори во целост како неоснована тужбата и тужбеното барање. Истакна дека тужителот и тужената имале уште една сестра Мара Станчевска, и сите биле деца на сега покојните Димче и Иванка Блажевски. Истакна дека тужителот откако се оженил, предметниот стан го напуштил во 1990 година, бидејќи тужителот добил стан од Охис каде што работел. Истакна дека во текот на 1992 година, тужената во име на својот татко го откупила станот, за кое нешто истата поседувала доказ уплатници со кои станот бил откупен. Тужената истакна дека во текот на 1994 година со својот татко склучила Договор за подарок на стан лоциран на .../4, па тужената од тој датум па се до ден денес непречено живее во предметниот стан заедно со своето семејство. Тужената истакна дека за Договорот за подарок, знаеле и нивната мајка која што била согласна со таквиот договор, како и нивната сестра Мара Станчевска, која што исто така знаела за договорот, бидејќи во предметниот стан живеела тужената со своето семејство. Тужената наведе дека нивните сега покојни родители живееле во кука што ја направиле позади предметниот стан, а додека пак сега тужителот живеел во станот кој што го добил од Охис каде што работел. Наведе дека за предметниот договор знаел и тужителот бидејќи тужената во неколку наврати му дала пари и тоа еднаш му дала 2.000 марки, еднаш 1 000 марки и два пати по 500 марки, како и наведе дека за овој договор знаеле и сите станари на зградата. предложи судот да го

одбие во целост тужбеното барање како неосновано.

Докази предложи.

Трошоци не побара.

Овој суд постапувајќи по тужбата и тужбеното барање на тужителот, на ден 28.01.2013 година донесе Пресуда П.бр.892/12 со која го усвои тужбеното барање на тужителот и утврди дека Договорот за подарок на недвижен имот - стан, лоциран на .../1-4 во Скопје склучен помеѓу тужената и нејзиниот покоен татко Димче Блажевски, е ништвоен за 1/2 идеален дел и дека во тој дел договорот не произведува правно дејство. Со истата пресуда, судот утврди дека 1/2 идеален дел од станот претставува оставина на покојната Иванка Блажевска и задолжена е тужената Мирјана Иванова да трпи промени во ИЛ бр.14605 за КО Бутел на КП бр.2666, и како сосопственик на 1/2 идеален дел од станот да се запише сега покојната Иванка Блажевска, а во спротивно ваа пресуда да претставува основ за проемна на сосопственоста во јавната катастарска книга.

По донесување на Пресудата П.бр.892/12 од 28.01.2013 година, со писмен поднесок од 26.02.2014 година, полномошникот на тужителот, адвокат Васе Стојановски, го извести судот дека тужената Мирјана Иванова е почината и дека како нејзини законски налседници се јавуваат Тања Иванова и Димче Иванов, двајцата од Скопје.

Против пресудата П.бр.892/12 од 28.01.2013 година, од страна на законскиот наследник на покојната тужената Мирјана Иванова, Тања Иванова од Скопје, преку адвокат Златко Костадиновски од Скопје, изјавена е жалба и во истата, помеѓу другото се истакнува дека тужената Мирјана Иванова е почината на ден 25.03.2013 година и дека како законски наследник на покојната тужена, во постапка О.бр.587/14 - УДР бр.18/14 воедена пред Нотар Снежана Бубевска, и тоа на недвижен имот - стан во Скопје по ИЛ бр.14605 за КО Бутел на КП бр.2666 во површина од 35 м2, е огласена Тања Иванова, ќерка на покојната.

Апелациониот суд Скопје, постапувајќи по жалбата на законскиот наследник на покојната тужената Мирјана Иванова, односно по жалбата на сега тужената Тања Иванова, со Решение ГЖ бр.3069/14 од 18.09.2014 година, жалбата на тужената ја уважи и пресудата на Основниот суд Скопје 2 Скопје П.бр.892/12 од 28.01.2013 година, ја укина и предметот го врати на повторно судење и одлучување пред првостепениот суд.

Апелациониот суд Скопје, во својата одлука, укажува на првостепениот суд дека при одлучувањето како во изреката на пресудата, останало нејасно врз основа на кои докази судот утврдил дека станува збор за имот стекнат во брак и дека 1/2 идеален дел од предметниот стан

претставува оставина на покојната мајка на странките, кога кон списите на предметот нема приложено докази за тоа, односно истото не е докажано, а ова и дотолку повеќе што станот - предмет на договорот, е стан кој се отплаќал на рати и тоа на 40 години, а докази за уплата на станот се приложени од страна на тужената. Второстепениот суд укажува дека договорот за подарок е склучен во 1994 година, мајката на тужената починала дури во 2010 година, што значи дека мајката не можела, а да не знае за склучениот договор, а ова уште повеќе што тужената живеела во тој стан од 1992 година па до нејзината смрт, па доколку постоело неодобрување или несогласност за отуѓување на заедничкиот имот од страна на сега покојната мајка на странките, таа би презела некое дејствие, па според второстепениот суд, таа знаела за постоењето на договорот и се до нејзината смрт во 2010 година не покажала интерес таквата состојба да ја смени, така што без оглед што мајката не е потписник на Договорот за подарок од 1994 година, сепак таа за нејзиниот живот не покажала интерес и желба таквата состојба да ја смени. Во дадените напатствија, второстепениот суд укажува дека првостепениот суд ќе треба да изврши преоценка на изведените докази и да се утврди кој живеел во станот во моментот на склучување на договорот за подарок, понатаму кој ги плаќал ратите за станот, посебно да се цени фактот дека за време на живеењето на покојната мајка Иванка, истата не покажала никаков интерес и таа да биде потписник на договорот за поклон, односно не покажала интерес таа состојба да ја смени, што значи дека постоела прекутна согласност од нејзина страна, понатаму судот да цени дали договорот за поклон е спротивен на Законот за семејство или станува збор за рушлив договор каде што се предвидени и рокови во кои може да се бара поништување, па во зависност од утврденото, судот да донесе правилна и законита одлука.

Овој суд постапувајќи по дадените укажувања и напатствија од страна на Апелациониот суд Скопје закажа и одржа три рочишта за главна расправа, воедно во текот на повторното постапување, а заради правилно утврдување на фактичката состојба и согласно напатствијата дадени од страна на второстепениот суд, и воедно имајќи ги предвид предлозите на полномошниците на странките, го прибави на увид предметот Зав.Ов.бр.158/94 преку овој суд, изведе доказно средство со сослушување на сведоци и повторен распит на странки, па на одржаните рочишта, откако судот ја прифати Тања Иванова, како тужената страна, односно како законски наследник на покојната Мирјана Иванова, полномошникот на тужителот, истакна дека останува во целост кон наводите во тужба, тужбеното барање, како и кон содржината на писмениот поднесок даден на рочиште од 13.11.2014 година, со предлог тужбеното барање да се усвои на начин како што е предложено. Во завршен збор полномошникот на тужителот предложи судот во целост да го усвои тужбеното барање на тужителот, бидејќи од изведените докази во текот на постапката се докажала основаноста на тужбата. Дека станот предмет на тужбата бил

стекната во брачна заедница на родителите на странките, дека согласно одредбите од Законот за семејство кој бил во важност во тој период, на наведениот стан сосопственици на по 1/2 идеален дел биле Димче и Иванка Блажевска. Понатаму дека овој стан бил отплатен од страна на наведените сопружници, пред склучувањето на спорниот Договор, како и дека во списите на предметот ЗАВ бр.158/94 не постоела согласност на починатата Иванка во писмена форма дека таа е согласна на тужената Мирјана да и го подари нејзиниот дел од станот, што значело дека со делот од починатата Иванка располагал незиниот сопруг, што било спротивно на законските одредби. Поради сето погоре наведено смета дека во конкретниот случај станувало збор за ништовен Договор.

Докази предложи.
Трошоци побара.

Полномошникот на тужениот по дадени напаствија од страна на Апелациониот суд Скопје, остана во целост при дадените наводи во текот на постапката, како и при жалбените наводи, предложи судот да постапи по дадените напаствија од страна на Апелациониот суд Скопје, со дополнување дека сопругата на покојниот Димче знаела за постоењето на Договорот за поклон, со што прекутно се согласила со отуѓување на нејзината идеална половина од станот, а се имаќи предвид дека оспорениот Договор бил склучен 1994 година, дека мајката на Мирјана и на тужителот, Иванка, починала во 2010 година, а дека сега покојната Мирјана живеела во предметниот стан од 1990 година, па се до нејзината смрт. Во завршен збор полномошникот на тужената предложи судот во целост да го одбие тужбеното барање на тужителот како неосновано.

Докази предложи.
Трошоци побара.

На главната расправа судот ги допушти и ги изведе предложените докази и тоа: извод од Матична книга на родени за тужителот, извод од матична книга за венчани за Димче Блажев и Иванка Тошева, извод од матична книга за родени за Димче Блжаевски, извод од матична книга за умрени за Иванка Блажевска, договор за подарок на стан склучен на ден 12.01.1994 година помеѓу Димче Блажевски и Мирјана Иванова заверен пред Општински суд Скопје 2 Скопје под Зав бр. 158/94, имотен лист бр 14605 за КО Бутел, расписки за уплата на парични средства во корист на Комерцијална банка АД Скопје вкупно 6 на број со назнака уплатил Блажев Димче сите на износ од 540 динари и сите со датум 11.03.1992 година, расписка на износ од 255.931,00 денар од 1992 година во корист на Комерцијална банка АД Скопје, се чита исказ на сведок Олгица Блажева, на тужителот Атанас Блажев и на тужената Мирјана Иванова дадени на расправен записник од 24.01.2013 година, извод од матична книга за умрени за Мирјана Иванова бр.0803/439 од 18.06.2013 година,

решение на нотар Снежана Бубевска О.бр.574/14 -УДР бр 18/14 од 13.03.2014 година, се читаат исказите на сведоците Мара Станчевска, Чапов Димитар, како и исказот на тужителот Атанас Блажев и на тужената Тања Иванова, сите дадени на расправен записник од 20.01.2015 година и се врши увид во оригинал договор за подарок на стан, како и во оригинал списи од предмет ЗАВ ОВ.бр.158/94 на Општински суд Скопје 2 Скопје, па согласно со член 8 од Законот за парничната постапка, **ја утврди следната фактичка состојба:**

Тужителот Атанас Блажев и сега покојната Мирјана Иванова биле брат и сестра и воедно деца на сега покојните Димче Блажевски и Иванка Блажевска. Тања Иванова, која сега е тужена страна, е ќарка и единствен законски наследник на покојната Мирјана Иванова, која претходно беше тужена во постапката П.бр.892/12.

Сега покојните Димче Блажевски и Иванка Блажевска, кои биле родители на сега тужителот и покојната тужена Мирјана Иванова, склучиле брак на ден 20.10.1948 година.

За време на траењето на брачната заедница, сега покојните родители на странките Димче Блажевски и Иванка Блажевска, бивши од Скопје, се стекнале со право на сопственост на стан што се наоѓа во Скопје, Општина Бутел, на ..., влез 1, кат 1 стан број 4, во вкупна површина од 34,68 м2. За овој стан помеѓу РО Земјоделски институт Скопје како продавач и Димче Блажев, како купувач, бил склучен Договор за продажба на стан, заверен во Општински суд Скопје 2 Скопје на ден 18.09.1991 година под Зав.бр.1231/91. Во истиот било предвидено дека купопродажната цена на станот изнесува 139.646,30 динарии било предвидено купорпродажната цена да се отплатува на 40 години, преку месечни рати. Воедно поради околноста што предметниот стан не бил исплатен во целост, односно не била платена купопродажната цена за истиот, купувачот Димче Блажевски бил согласен заради обезбедување на побарувањето, врз предметниот стан да се воспостави интабулација со заложно право.

Подоцна на ден 04.05.1992 година со Решение донесено од страна на Општинскиот суд Скопје 1 Скопје Р.бр.5129/92 извршено е бришење на интабулацијата заведена под Ино. бр.2387/91, кн.207, стр.127, која се однесувала на погореописаниот стан, од причина што купопродажната цена била во целост исплатена, а со тоа воспоставеното право на залога престанало.

На ден 12.01.1994 година во Скопје, помеѓу сега покојниот Димче Блажевски, од една страна како подарокодавател, и сега покојната мајка на тужената Тања Иванова, Мирјана Иванова, од друга страна како подарокопримател, бил склучен Договор за поклон на недвижен имот.

Во член 1 од овој Договор било определено дека Димче Блажевски е сопственик на стан кој се наоѓа во Скопје на ... стан број 4, во вкупна површина од 34,68 м², во населба Бутел врз основа на Договор за продажба на стан заверен во Општинскиот суд Скопје 2 Скопје под Зав.бр.1231/91 од 18.09.1991 година, како и е определено дека и е татко на подарокопримателот, сега покојната Мирјана Иванова од Скопје. Во член 2 од овој договор било определено дека поклонодавателот, станот опишан во член 1 на овој Договор му го подарува на поклонопримателот, без надоместок и други товари. Во член 3 било определено дека поклонопримателот изјавува дека го прима подарокот од член 1 и на поклонодавателот длабоко му се заблагодарува. Во член 4 било определено дека договорните страни потписници на овој договор се согласни и се обврзуваат да ги исполнат договорените обврски од овој Договор и се согласни по потпишување и заверка на Договорот, поклонопримателот да изврши пренос на правото на сопственост од име на поклонодавателот на име на поклонопримателот, односно на свое име. Во член 6 било определено дека договорните страни се откажуваат од правото на раскинување на овој Договор по било кој правен основ, а поклонодавателот изјавува дека предметот на овој Договор не може да биде предмет на наследување по неговата смрт, како и дека во случај на спор надлежен е судот чие подрачје се наоѓа судот.

Овој Договор бил уредно потпишан од двете договорни страни и тоа сега покојната Мирјана Иванова, како поклонопримател и сега покојниот Димче Блажевски, како поклонодавател, и бил заверен во Општинскиот суд Скопје 2 Скопје на ден 27.01.1994 година под Зав.бр.158/94.

Сега покојната Мирјана Иванова, по заверката на предметниот договор, истиот го спровела во Агенцијата за катстар на недвижности на РМ, врз основа на кој договорот истата била запишана во Имотен лист број 14605 КО Бутел како сопственик на недвижниот имот - стан во Скопје на ..., во површина од 35 м², евидентиран на КП 2666, како зграда 1, кат 1.

Инаку, предметниот стан таткото на тужителот го имал добиено од страна на ЗИК Скопско Поле, каде и работел, за кое нешто бил склучен погоренаведениот Договор за купопродажба. Во предметниот стан живеел Димче Блажевски со своето семејство, односно со сопругата и со своите три деца. Тужителот како син на покојниот Димче Блажевски, во предметниот стан живеел се до 1990 година, кога како на вработен во фабриката „ОХИС“, му бил доделен стан, по што истиот со своето семејство се преселил во станот добиен од ОХИС во Ново Лисиче, во Скопје.

Во станот кој е предмет на оспорениот Договор, останала да живее сега покојната Мирјана со своите родители. Сега покојната Мирјана, чиј

законски наследник е тужената Тања Иванова, како ќерка на Димче и Иванка Блажевски во текот на 1992 година извршила повеќе уплати, односно 6 уплати во име на нејзиниот татко Димче Блажев, кои се однесувале на предметниот стан во износ од по 540 динари, на ден 11.03.1992 година. Истите докази во текот на оваа постапка се доставени од страна на сега покојната Мирјана, бидејќи истата како уплаќач ги поседувала Расписките за уплата на паричните износи. За наведените уплати извршени од страна на покојната Мирјана, а кои се однесувале за предметниот стан знаеле нејзините родители.

Во периодот на 1992 година кога покојната Мирјана го платила предметниот стан и кога уплатите за станот ги извршила во име на нејзиниот татко Димче, незините родители направиле куќичка позади зградата која се наоѓала на ... во Скопје, во која продолжиле да живеат, а во станот останала да живее нивната ќерка Мирјана со своето семејство. Во текот на 1994 година склучен бил погореописаниот Договор за подарок на стан, истиот пред Општинскиот суд Скопје 2 Скопје на ден 27.01.1994 година бил заверен под Зав.бр.158/94, а сега овој договор е оспорен од страна на тужителот и е предмет на спорот. Сега покојната Мирјана, односно сестрата на тужителот, во наведениот стан живеела се до својата смрт. Незините родители, сега покојните Димче и Иванка Блажевски живееле во куќичката која ја направиле во 1992 година. Таткото Димче во наведената куќичка живеел се до 27.08.2000 година, кога починал, а мајката Иванка исто така во наведената куќичка живеела до својата смрт, односно до 26.10.2010 година.

Оспорениот Договор е склучен помеѓу сега покојната Мирјана, како ќерка на Иванка и Димче Блажеви и таткото Димче во 1994 година. Во периодот на својот живот мајката Иванка никогаш не го оспорила предметниот Договор за поклон, истата за постоењето на наведениот Договор знаела, и била согласна со постаењето на договорот, и за време на својот живот воопшто не ја оспорила важноста и содржината на сега оспорениот Договор од страна на тужителот, за подарок на стан од 1994 година. Со самиот факт дека мајката Иванка го надживеала својот сопруг Димче, кој починал во 2000-та година, а за кого истата како сопруга и како наследник од прв наследен ред не покренала оставинска постапка, истата знаела за Договорот за подарок на стан од 1994 година, што значи дека прекутно се согласила со истиот и со неговите договорни одредби. Ова дотолку повеќе што сопругата Иванка живеела уште 10 години после смртта на својот сопруг Димче, односно починала во 2010 година, а за тој временски период во предметниот стан живеела Мирјана, односно правниот претходник на тужената со своето семејство. Исто така за спорниот Договор знаеле и сега тужителот и Мара Станчевска, сестра на тужителот и покојната Мирјана. Законските наследници на покојниот Димче, односно неговите деца Мирјана, Мара и тужителот Атанас, како и сопругата Иванка, како законски наследници од прв наследен ред не

покренале, ниту воделе оставинска постапка за покојниот Димче во која би се расправала оставината на Димче, и во која би се расправало за наследување на недвижниот имот кој преставувал стан во Скопје и кој бил предмет на Договорот за подарок, кој договор сега е предмет на оваа постапка.

Ова пред се од причина што законските наследници од прв наследен ред на покојниот Димче знаеле за постоењето на оспорениот Договор за подарок на стан, знаеле дека за истиот уплати вршела сега покојната Мирјана и дека истата од 1990 година до својата смрт живеела во предметниот стан со своето семејство. Значи без оглед на фактот што оспорениот Договор е склучен помеѓу ќерката Мирјана и незјиниот татко Димче, без оглед на фактот што недвижноста предмет на Договорот била стекната во брак, како и без оглед на фактот што при заверувањето на оспорениот Договор не била дадена согласност од страна на сопругата на Димче, Иванка, сепак брачниот другар на Димче, во случајов сопругата Иванка се согласила со содржината на договорот, односно се согласила ќерката Мирјана, која сега е покојна, да биде поклонопримател на станот предмет на Договорот заверен пред Општинскиот суд Скопје 2 Скопје на ден 27.01.1994 година под Зав.бр.158/94.

Правниот претходник на тужената Тања, односно нејзината мајка Мирјана била родена на ... година во Скопје, а починала на 25.03.2013 година. Истата за време на својот живот стапила во брак со Димче Иванов, во кој брак им се родила нивната ќерка Тања на 12.11.1990 година. По смртта на Мирјана Иванова била водена оставинска постапка за истата пред нотар. Нотарот Снежана Бубевска по спроведена оставинска постапка на ден 13.03.2014 година донела Решение Он.Нов.бр.587/14 - УДР бр.18/14 со кое за единствен законски наследник на недвижниот имот кој се состоел од стан заведен во Имотен Лист бр.14605 за КО Бутел 1/1, на КП бр.2666 во зграда 1, кат 041, во површина од 35 м2 е огласена нејзината ќерка Тања Иванова од Скопје.

Во текот на водењето на оваа постапка, односно по донесувањето на сега укинатата пресуда П1.бр.892/12 од 28.01.2013 година, тужената Мирјана Иванова починала на 25.03.2013 година, по што била спроведена оставинска постапка за истата, во која за законски наследник е огласена незината ќерка Тања Иванова, па постапката по жалба по наведениот предмет пред Апелациониот суд продолжува спрема законскиот наследник на тужената Мирјана Иванова, односно спрема нејзината ќерка Тања Иванова.

Сега тужителот смета дека предметниот стан бил стекнат во брачна заедница и дека 1/2 идеален дел од истиот преставува оставина на неговата мајка Иванка Блажевска, а имајќи го предвид постоењето на Договорот за подарок на стан, смета дека таткото Димче не можел да

располага со целиот стан, поради што на ден 23.04.2012 година ја поднесе предметната тужба, за утврдување на ништовност на Договорот за поклон за 1/2 идеален дел од недвижниот имот.

Фактичката состојба утврдена погоре од страна на овој суд произлегува од изведените и ценети докази, а имено од Договорот за поклон склучен на ден 12.01.1994 година помеѓу сега покојната Мирјана Иванова како поклонопримател и сега покојниот Димче Блажевски, како поклонодавател, судот утврди дека таткото на покојната Мирјана и сега тужителот, со овој договор, недвижниот имот кој што се состоел од стан во Скопје на ..., во површина од 35 м2, евидентиран на КП бр.2666, како зграда 1, кат 1, го поклонил на својата ќерка Мирјана и воедно од истиот договор Судот утврди како поклонодавач се јавил само таткото, односно овој договор бил потпишан само од поклонодавателот - татко на тужителот и правниот претходник на тужената.

Од извод од матична книга на родени за тужителот, судот утврди дека тужителот е син на сега покојните Димче и Иванка Блажеви.

Од извод од матична книга на венчаните за Скопје под тековен број 423 за 1948 година, судот утврди дека сега покојните родители на странките, Димче и Иванка Тошеви, склучиле брак на ден 20.10.1948 година. Воедно судот утврди дека овој брак престанал на ден 27.08.2000 година со смртта на брачниот другар Димче Блажевски.

Од извод од матична книга на умрени за Општина Центар Скопје, под тековен број 2760 за 2011 година, судот утврди дека Димче Блажевски, починал на ден 27.08.2000 година.

Од извод од матична книга на умрени за Општина Бутел град Скопје, под тековен број 93 за 2010 година, судот утврди дека мајката Иванка Блажевска починала на ден 26.10.2010 година.

Од Имотен лист број 14605 за КО Бутел, судот утврди дека Договорот за поклон бил спроведен во Агенцијата за катастар на недвижности, па како сопственик на предметниот недвижен имот, сега е запишана правниот претходник на тужената.

Судот од Договор за продажба на стан заверен во Општински суд Скопје 2 Скопје на ден 18.09.1991 година под Зав.бр.1231/91, утврди дека РО Земјоделски институт Скопје, како продавач, и Димче Блажев како купувач, му продал стан што се наоѓа во Скопје, Општина Бутел, на ..., влез 1, кат 1 стан број 4, во вкупна површина од 34,68 м2. Понатаму судот утврди дека купопродажната цена на станот изнесувала 139.646,30 динари, дека истата требало да се отплатува на 40 години, преку месечни рати, како и дека поради тоа што предметниот стан не бил исплатен во

целост, купувачот Димче Блажевски бил согласен заради обезбедување на побарувањето, врз предметниот стан да се воспостави интабулација со заложно право.

Судот од Решение донесено на 04.05.1992 година од страна на Општинскиот суд Скопје 1 Скопје Р.бр.5129/92, утврди дека било извршено бришење на интабулацијата заведена под Ино. бр.2387/91, кн.207, стр.127, која се однесувала на предмениот стан, од причина што купувачот Димче Блажевски во целост ја исплатил купопродажната цена за предметниот стан, а со тоа воспоставеното право на залога престанало.

Судот од расписки од 11.03.1992 година 6 на број, утврди дека на наведениот датум биле уплатени средства по однос на купување на станот, кои гласеле на име на Димче Блажев.

Судот од Решение Он.Нов.бр.587/14, УДР бр.18/14 од 13.03.2014 година, донесено од нотарот Снежана Бубевска, утврди дека правниот претходник или првично тужената Мирјана Иванова, починала на 25.03.2013 година, по што била водена оставинска постапка во која за единствен законски наследник на недвижниот имот кој се состоел од стан заведен во Имотен Лист бр.14605 за КО Бутел 1/1, на КП бр.2666 во зграда 1, кат 041, во површина од 35 м2 била огласена Тања Иванова од Скопје, ќерка на починатата Мирјана.

Судот од исказите на сведоците Мара Станчевска и Димитар Чапов, утврди дека во предметниот стан живеела тужената со своите родители, од 1990 година, дека истата била родена во тој стан, дека тужителот се иселил од предметниот стан во 1990 година кога добил стан од својот работодавач. Дека бабата и дедото на тужената покојните Димче и Иванка, родители на нејзината мајка Мирјана, во 1992 година се иселиле од станот и во близина на зградата направиле едно куќиче во кое живееле. Судот на вака дадените искази им поклони верба, бидејќи истите беа во корелација со изведените докази во текот на постапката.

Судот од исказот на тужената Тања Иванова утврди дека дека нејзините родители живееле заедно со Димче и Иванка во заедница, дека од страна на нејзините родители бил отплатен станот, дека за постоењето на спорниот договор знаела бабата Иванка, но дека истата никогаш не се противела на Договорот за поклон.

Судот од исказот на тужителот Атанас Блажев утврди дека истиот во 1990 година се отселил од предметниот стан, дека станот не бил купен, дека од страна на неговите родители биле плаќани сметки за струја, вода и останати комуналии. Судот во овој дел на исказот на тужителот му поклони верба, меѓутоа во делот на исказот каде тужителот наведе дека

неговите татко и мајка се стекнале со право на сопственост врз предметниот стан, и дека истиот преставувал имот стекнат во брак од кој 1/2 идеален дел и припаѓал на мајката Иванка како нејзина оставина и дека со тој дел не можел да располага неговиот татко, судот не поклони верба бидејќи оцени дека вака дадениот исказ не тужителот е даден со цел истиот да успее во оваа постапка.

Врз основа на вака утврдената фактичка состојба, овој суд го одби тужбеното барање на тужителот како што тоа е наведено во изреката на оваа пресуда, а поради следните причини:

Согласно член 95 од Законот за облигациони односи, Договорот кој не е во согласност со Уставот, законите и добрите деловни обичаи е ништакен, ако целта на повреденото правило не упатува на некоја друга санкција или ако со законот во определениот случај не е определено нешто друго. Ако со склучувањето на определен договор и е забрането нешто само на едната страна, договорот ќе остане во сила ако во законот не е определено друго за определениот случај, а странката што ја повредила законската забрана ќе ги поднесува соодветните последици.

Имајќи ја предвид цитираната законска одредба, произлегува дека неважноста на договорот или неполноважноста на договорот преставува граѓанско - правна санкција за тие договори што имаат определени недостатоци, односно не се склучени така како што се барањата на законот за полноважно правно дело. Имено, за да настане еден договор и тој да произведува правно дејство, потребно е да се исполнат претпоставките кои со закон се предвидуваат за негово настанување и полноважност. Во секој случај, за тоа е потребна деловна способност на договорувачите, согласност на нивните волји, дозволеност и можност на предметот и основот на договорот, а кога се бара и определена форма, и постоење на таа форма. Ако во моментот на склучувањето на договорот недостасува некој од овие елементи, договорот е неполноважен.

Имајќи го предвид сето погоре наведено, овој суд утврди дека тужбеното барање на тужителот Атанас Блажев од Скопје со кое се бара да се утврди дека Договорот за подарок на недвижен имот - стан, лоциран на ... кат 1 стан број 4 во Скопје со површина од 34.68 м² склучен во Скопје помеѓу сега покојната Мирјана Иванова, бивша од Скопје, како даропримач и нејзиниот починат татко Димче Блажевски како дародавач, заверен во Општинскиот суд Скопје 2 Скопје под ЗАВ бр.158/94, е ништовен за 1/2 идеален дел и во истиот тој дел, договорот да не произведува правно дејство, како и да се утврди дека 1/2 идеален дел од недвижниот имот - стан лоциран на ... во Скопје со површина од 35 м² претставува оставина на покојната Иванка Блажевска и да се задолжи тужената да трпи промени во Имотен лист број 14605 за КО Бутел КП 2666 и како сосопственик на 1/2 идеален дел од недвижниот имот - стан лоциран во Скопје на ... со вкупна површина од 35м², да се запише и сега

покојната Иванка Блажевска од Скопје, во спротивно оваа пресуда да претставува основ за промена на сопственоста во ИЛ бр.14605 на КП бр.2666 за КО Бутел, е неосновано во целост и како такво го одби.

Имено, судот утврди дека Договорот чија ништовност се бара со предметната тужба, е во целост во согласност со Уставот, законите и добрите деловни обичаи и истиот не е ништовен. Ова пред се од причина што судот при повторното постапување и воедно постапувајќи по дадените напатствија од страна на второстепениот суд, како и од изведените докази во текот на постапката, утврди дека склучениот договор ги исполнува претпоставките кои со закон се предвидени за негово настанување и полноважност, а имено, странките кои го склучиле предметниот договор ја имале потребната деловна способност како договарачи, преку склучување на договорот ја изразиле нивната согласност и волјата за склучување на истиот, предметот кој е предмет на договорот е дозволен и можен, воедно е задоволена и предвидената форма која се бара за таков вид на договор, односно предметниот договор ги содржи сите елементи кои договорот го прават полноважен, како и фактот дека оспорениот договор е заверен пред суд.

Понатаму согласно член 205 од Законот за семејство (кој важел во времето кога е склучен Договорот за поклон) имотот кој брачните другари ќе го стекнат во текот на бракот преставува нивен заеднички имот. Карактеристично за овој вид на имот е тоа што тој имот преставува имот кој брачните другари ќе го стекнат во брак. Тој имот припаѓа на брачните другари неопределено, со неопределени делови на секој од него. Кога настапуваат во правниот промет со предмети или средства од заедничкиот имот, брачните другари настапуваат како една целина, иако нивната заедница, како брачна заедница нема карактер на правно лице, при тоа не мора заедно да настапуваат, туку тоа го чини секој од нив, значи титуларот на овој имот е двоен субјект - жената и мажот заедно.

Во контекст на оваа законска одредба претпоставка е дека помеѓу брачните другари постои молчелива согласност, во настапувањето во правниот промет на едниот брачен другар, се додека другиот брачен другар не се спротивстави на тоа.

Имајќи ја во предвид погорецитираната законска одредба од Законот за семејство кој бил во важност во периодот на склучувањето на Договорот за подарок, кој е сега оспорен, неспорно произлезе дека за склучување на правно дело, како што тоа е случај овде, односно склучувањето на Договорот за поклон на стан од 1994 година помеѓу таткото Димче и ќерката Мирјана, а на кој Договор предмет бил оспорениот стан, преставува правно дело во кое сопругот на Иванка, Димче истапил во правниот промет со имотот стекнат во брак и тоа во име на двајцата брачни другари, како една целина, со кое истапување молчеливо се согласила и неговата сопруга, и не се спротивставила на

вака преземените дејствија. Инаку, сопругата Иванка можела да бара делба на заедничкиот имот доколку не се согласувала со управувањето со заедничкиот имот, кој со предметниот Договор го сторил нејзиниот сопруг Димче, меѓутоа истото таа не го сторила.

Имено, во конкретниот случај судот утврди дека тужителот и правниот претходник на сега тужената Тања Иванова, се брат и сестра, односно дека родители на тужителот и правниот претходник на тужената биле Димче Блажевски и Иванка Блажевска, кои се починати, а истите се дедо и баба на тужената, која е нивна внука. Судот од изведените докази утврди дека тужителот и тужената се во крвно сродство, тужителот е вујко на тужената, која е негова внука од почината сестра. Родителите на тужителот и на правниот претходник за време на својот живот и за време на нивниот брак имале три деца. Таткото на тужителот и дедо на тужената бил вработен во ЗИК Скопско Поле, од каде му бил даден предметниот стан кој бил во општествена сопственост, и истиот таткото Димче требало да го откупи. За таа цел бил склучен Договор за продажба на стан помеѓу РО Земјоделски институт Скопје, од една страна како продавач, и Блажев Димче правниот предок на странките како купувач. Во истиот Договор била утврдена купопродажната цена на станот и начинот на плаќање, односно било договорено станот да се отплати во рок од 40 години. Поради долгиот рок за отплата и поради фактот што станот не бил веднаш платен, врз истиот било воспоставено заложно право кое било евидентирано во интабулационите книги. Наведениот Договор за продажба на стан е заверен пред Општинскиот суд Скопје 2 под Зав.бр.1231/91 на 18.09.1991 година. Заложното право било воспоставено и заведено во интабулационите книги под Ино.бр.2387/91.

Тужителот бил вработен во фирмата ОХИС, од каде во 1990 година добил стан и се преселил да живее во истиот со своето семејство. Сестрата Мара Станчевска се омажила и живеела со своето семејство кај својот сопруг. Во предметниот стан останале да живеат Димче Блажев со својата сопруга Иванка Блажева и нивната ќерка Мирјана Иванова која била во брачна заедница со сопругот Димче Иванов, во која брачна заедница им се родила ќerkата Тања сега тужена. Во текот на 1992 година од страна на ќerkата Мирјана Иванова која со своето семејство живеела во предметниот стан, била извршена уплата на преостанатиот дел од купопродажната цена на станот. Истата уплатите ги извршила на ден 11.03.1992 година за што и биле дадени Расписки како доказ за извршената уплата, а уплатата на паричните средства ја сторила на име на незиниот татко Димче, со кој всушност бил и склучен погоренаведениот Договор за купопродажба на стан во општествена сопственост. Откако била исплатена целокупната купопродажна цена на предметниот стан, со Решение Р.бр.5129/92 од 04.05.1992 година донесено од Општинскиот суд Скопје 1 Скопје била избришана воспоставената залога во интабулационите книги, врз предметниот стан. Во станот живеела мајката и таткото на тужената, и тужената како нивна ќерка. Правните

претходници на тужената, дедото Димче и бабата Иванка Блажевски, во 1992 година во непосредна близина на зградата каде се наоѓал станот, односно во непосредна близина на ... изградиле куќичка во која истите продолжиле да живеат, додека пак во спорниот стан останала да живее нивната ќерка Мирјана со своето семејство. Подоцна во текот на 1994 година, поточно на ден 12.01.1994 година, таткото Димче Блажевски како поклонодавач со својата ќерка Мирјана Иванова склучил Договор за подарок на стан. Овој договор се однесувал за станот, лоциран на ... кат 1 стан број 4 во Скопје со површина од 34.68 м², кој договорните странки го завериле во Општинскиот суд Скопје 2 Скопје под ЗАВ бр.158/94. Овој договор е потпишан од страна на договорните странки, но не е потпишан од страна на сопругата на поклонодавачот Иванка. Подоцна поклоноприматерлот Мирјана Иванова откако го платила данокот во УЈП, договорот за поклон го спровела во Агенцијата за катастар на недвижности, па во Имотен лист број 14605 за КО Бутел, КП 2666 на која е лоциран предметниот стан, е евидентирана како сопственик Мирјана Иванова.

Правниот претходник на тужената Тања, нејзината мајка Мирјана, во предметниот стан со своето семејство живеела се до нејзината смрт, односно се до 25.03.2013 година кога истата починала. Таткото на Мирјана, Димче Блажевски починал на 27.08.2000 година, а мајката на Мирјана Иванка Блажевска починала на 26.11.2010 година. За починатиот Димче Блажевски не е водена оставинска постапка во која предмет на оставината би преставувал спорниот стан. Мајката Иванка Блажевска починала по својот сопруг, односно после 10 години, и за тој период воопшто не презела никакво дејствије кое би се однесувало на Договорот за подарок, кој е оспорен со оваа тужба. Истата знаела за постоењето на Договорот за подарок и прќутно се согласила со неговата содржина и цел, и покрај тоа што во нападнатиот Договор за подарок на стан не е потпишана и не ја дала својата согласност во писмена форма.

Имајќи го предвид сето погоре наведено, но и имајќи ги предвид и погорецитираните законски одредби, овој суд утврди дека во конкретниот случај во целост се исполнети предвидените законски услови по однос на Договорот за поклон на недвижен имот, заверен пред суд, неговата полноважност и неговото дејство како правна работа врз основа на која сега тужената, преку нејзиниот правен претходник се стекнал со право на сопственост на недвижноста која била предмет на истиот, односно со сопственост врз недвижен имот кој се состоел од стан, лоциран на ... во Скопје со површина од 34.68 м², заведен во Имотен лист број 14605 за КО Бутел на КП 2666, во Скопје.

Воедно, судот утврди дека наведениот договор кој е оспорен пред судот и кој преставува предмет на тужбеното барање, е склучен и спроведен согласно законските прописи и дека истиот како таков

произведува правно дејство. Поради тоа следувааше судот во целост да го одбие тужбеното барање на тужителот како неосновано, односно како што тоа е попрецизно наведено во изреката на оваа пресуда.

Овој суд при одлучувањето ги имаше во предвид истакнатите наводи од страна на полномошникот на тужителот, дека станот предмет на тужбата бил стекнат во брачна заедница на родителите на странките, дека согласно одредбите од Законот за семејство кој бил во важност во тој период, на наведениот стан сосопственици на по 1/2 идеален дел биле Димче и Иванка Блажевска. Понатаму дека овој стан бил отплатен од страна на наведените сопружници, пред склучувањето на спорниот Договор, како и дека во списите на предметот ЗАВ бр.158/94 не постоела согласност на починатата Иванка во писмена форма дека таа е согласна на сега покојната Мирјана да и се подари нејзиниот дел од станот, што значело дека со делот од починатата Иванка располагал незиниот сопруг, кое пак според полномошникот на тужителот, било спротивно на законските одредби, па поради сето наведено смета дека во конкретниот случај станувало збор за ништовен Договор.

Меѓутоа од изведените докази во текот на постапката овој суд утврди дека мајката Иванка починала во 2010 година, а оспорениот Договор постоел и е склучен во 1994 година, што значи дека истата не можела, а да не знае за постоењето на истиот, ова и од причина што нејзината сега почината ќерка Мирјана живеела во предметниот стан се до нејзината смрт, па доколу постоело неодобрување или несогласување за отуѓување на заедничкиот имот од страна на покојната Иванка, таа би требало за време на својот живот да преземе дејствие со кое би се сменела воспоставена состојба. Но, покојната Иванка за време на својот живот не покажала интерес за промена на таа состојба, па овој суд утврди дека без оглед на фактот што покојната мајка Иванка не е потпишана на Договорот за подарок од 1994 година, таа за време на нејзиниот живот на покажала интерес за да ја измени таквата состојба и тоа во услови кога знаела за неговото постоење. Овој суд исто така од изведените докази утврди дека кај мајката Иванка прекутно постоела согласност за полноважноста на Договорот за поклон од 1994 година, а ова и дотолку повеќе што во времето кога бил склучен Договорот за поклон, не се барало посебна писмена согласност од другиот брачен другар за пристапување кон склучување на правни дела поврзани со заеднички имот. стекнат во брак. Ова значи дека мајката на тужителот и на сега покојната Мирјана, знаела за договорот за поклон, истата не презела дејствија за негово побивање во ниту една форма, и воедно во наредниот период од 10 години по смртта на сопругот Димче, таа во ниту еден момент не се спротивставила на волјата преку која произлегол Договорот за поклон, па поради сето ова, судот донесе пресуда како во изреката.

Одлуката за надомест на парнични трошоци, судот ја донесе

согласно со член 148 став 1 и член 149 од Законот за парнична постапка, според кои странката која во целост ќе ја загуби парницата е должна на противната странка да и ги надомести трошоците. При одлучувањето кои трошоци ќе и се надоместат на странката судот ќе ги земе предвид само оние трошоци што биле потребни за водење на парницата. За тоа кои трошоци биле потребни, како и за висината на трошоците одлучува судот, оценувајќи ги грижливо сите околности. Наградата и другите трошоци на адвокатите се одмеруваат според тарифата за надоместок на трошоците на адвокатите.

Тргувајќи од цитираните законски одредби, а притоа имајќи го предвид Законот за судски такси и АТ, овој суд го задолжи тужителот да и ги надомести парничните трошоци на тужителката во вкупен износ од 32.380,00 денари, а кои се однесуваат за следните преземени дејствија: За состав на жалба износ од 7.800,00 денари; За судска такса за жалба износ од 4.040,00 денари; за состав на полномошно за застапување на тужената Тања Иванова износ од 1.300,00 денари; за застапување на тужената на три рочишта преку адвокат износ од по 4.680,00 денари за едно рочиште или вкупно за застапување паричен износ од 14.040,00 денари и за состав на завршен збор во писмена форма износ од 3.900,00 денари, или се вкупно тужителот е во обврска на тужената на име трошоци во постапката да и исплати вкупен паричен износ од 31.080,00 денари.

Поголемото барање за разлика од вкупно досудениот паричен износ на име трошоци во постапката до вкупно побараниот паричен износ од 32.380,00 денари, судот го одби како неосновано и не досуди побарани трошоци за уште едно полномошно во износ од 1.300,00 денари, бидејќи во конкретниот случај тужената Тања Иванова беше застапувана од страна на еден полномошник, односно од страна на адвокат Златко Костадиновски, така што судот оцени дека побараниот износ од уште 1.300,00 денари за полномошно за адвокат Снежана Кимовска, е спротивен на член 149 став 1 од Законот за парничната постапка.

Врз основа на сето понапред наведено овој суд одлучи како во изреката на оваа пресуда.

ОСНОВЕН СУД СКОПЈЕ II СКОПЈЕ
XXXVII П4.бр.1557/14 од 06.02.2015 година

Судија

Претседател на совет,

Софија Миленкова

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15

дена по приемот на истата преку овој суд до Апелациониот суд Скопје

ДН-ДО: - За тужител преку полномошник Васе Стојановски, адвокат од Скопје, ул.„Мариовска" бр.2/13 Скопје, со електронска достава;

- На тужена преку полномошник Златко Костадиновски, адвокат од Скопје, ... Скопје, со електронска достава;

Налог за такса: Согласно законот за судски такси, тужителот не е во обврска да плати судска такса за пресуда, бидејќи истата еднаш е платена по Пресудата П.бр.892/12 од 28.01.2013 година.

Напомена: Доколку против оваа пресуда биде изјавена жалба кон истата да биде приложена уплата на судска такса за жалба во износ од 4.040,00 денари, во спротивно истата ќе биде присилно наплатена преку УЈП зголемена за 50%.

С у д и ј а,